

og Udvalget har da foreslaaet den Fremgangsmaade, som efter dets Formening ogsaa maatte være anvendt under den nugældende Lovgivning, hvis Spørgsmaalet nu var kommet frem, nemlig at lade Communkasserne i de det Tilfælde, som maatte blive nødvendigt, hvis et saadant Tilfælde skulde indtræde. Tillige har Udvalget troet, at det kunde være hensigtsmæssigt og rigtigt at give en Henviisning til en Vej, som ganske vist paa mange Steder ikke lader sig benytte, men maaffee dog paa nogle, og om hvilken det dog vistnok erkjendes, at det vilde være særdeles heldigt, om den blev benyttet, fordi den netop stemmer ganske med den hele Aand, hvori dette Lovudkast er skrevet, og som netop dette Lovudkast søger at fremme, den Vej nemlig, at, naar det er muligt paa billige Vilkaar at komme til en Overenskomst med en Læge om at foretage Vigsynene, dette da skal staae Communeraadet frit. — Idet jeg foreløbig skal indskrænke mig til disse Bemærkninger med Hensyn til de Forslag, Udvalget har stillet, skal jeg dog endnu tilføie en enkelt Bemærkning, og det er den, at, efterat Betænkningen var affattet, er jeg bleven gjort opmærksom paa, at der turde være en Mangel ved Lovudkastets § 8, idet den nemlig ikke godt passer paa Forholdene her i Kjøbenhavn. Der er nemlig her i Kjøbenhavn Fattiglæger eller, som de hedde, Districtslæger, der ansættes af Fattigvæsenet, og hvem det ved Placat af 26de Juni 1829 er paalagt, naar Begravelse finder Sted paa Fattigvæsenets Bekostning, at foretage Vigsynet uden Betaling, naturligvis fordi de i den Løn, som de ellers erholde, have tilstrækkeligt Bederlag derved. Det kan naturligvis ikke være Meningen, at dette skal forandres ved nærværende Lov, hvad der imidlertid vil blive Tilfældet, naar der ikke udtrykkeligt bliver sagt Noget derom, idet nemlig § 9 udtrykkelig ophæver Placaten af 26de Juni 1829, og derfor turde en Bestemmelse i denne Henseende, som Udvalget skal være betænkt paa at foreslaae, være nødvendig.

C. Pedersen: Udvalgets ærede Ordfører betegnede meget stærkt, at det skulde være et Indgreb i den personlige Frihed at give

den af Regeringen foreslaaede Bestemmelse om Vigsynsmandsforretningen som et tvungent borgerligt Ombud. Naar jeg sammenholder dette med hele den Udvikling, som vor Lovgivning er undergaaet, siden vi fik vor frie Forfatning, da kan jeg ikke forstaae denne Kunstuelse. Naar Ordføreren til Forvar for Fleertallets Forslag paaberaabte sig, at der ifølge de hidtil gjorte Erfaringer ikke har viist sig Banfælsgheder ved at faae Vigsynsmænd, og derved syntes at gaae ud fra, at Overtagelsen af dette Hverv nu skulde være en frivillig Sag, saa forekommer det mig, at han glemmer, at der dog ialfald er endeel Mænd, som for Dieblifket ere pligtige til at overtage denne Bestilling, og som man kan henvende sig til i Tilfælde af, at man ikke kan faae andre Mænd dertil. Jeg kan nemlig ikke forstaae den af ham paaberaabte Placat af 1832, anderledes, end at de Mænd, som deri nævnes, nemlig Skolelærere, Sognefogder og Fattigforstandere, ere pligtige til at modtage Valget som Vigsynsmænd. Hvad der paa den Tid, da Placaten blev given, gjaldt om Fattigforstandere, maa efter min Formening nu gjælde om dem, der høre til Sogneraadet, eller ialfald om de Medlemmer af dette, som have det Hverv, som Fattigforstanderne tidligere havde. Det kaa i Forholdene paa den Tid, da hiin Placat udkom, at Almuen ikke i sin store Fleerhed stod paa et saadan Dannelsesstrin, at man udenvidere kunde tage Enhversemblest af den til den heromtalte Bestilling, men at man til denne Bestilling kun kunde tage Mænd, som maatte forudsættes at have den nødvendige Dannelse for at kunne udføre den. Jeg er heller ikke ved, hvad den ærede Ordfører iøvrigt anførte, bleven overbevist om, at det skulde indeholde noget væsentligere Indgreb i den enkelte Mand's Rettigheder at paalægge ham det paagældende Hverv som et Ombud og en Tvangssag, end der paaføres ham, hvor der er Tale om et hvilketsemhelst andet Ombud. Hvervet vil, vel at mærke, kun kunne paalægges en Mand, naar han ikke kan paavise gyldige Grunde til at fritages derved. Det vil langtfra være den eneste Bestilling, som det ved Lov er paalagt Borgerne som en Tvang at udføre. Netop det, at det ikke hidtil har voldt noget Besvær at faae